

شہید ورور

نیمگری ژوند

لنگوال: عبید اللہ . بلالی
۱۴۰۲ / ۱ / ۵

Obaidullahjalalzai1@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله تعالى د مسلمانانو سره په قرآن مجيد کې څلور وعدي کړي دي!

① ﴿فَاذْكُرُونِي أَنْذُرَكُمْ﴾ (سورة البقرة: 153 آيات)
تاسي ما ياد کړئ، زه به تاسي ياد کړم.

② ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ (سورة ابراهيم 7 آيات)
که تاسي شکر وباسئ نو نعمتونه به درته زيات کړم

③ ﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (سورة مؤمن 60 آيات)
مانه و غواړئ زه به ستاسي دعاوي قبولي کړم.

④ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (سورة انفال 23 آيات)
او الله پاک دوی ته په داسې حال کې عذاب ورکونکی نه دي چې
دوی بښنه غواړي.

د گناهونو د بښني لپاره درود شريف

(اللهم صل على سيدنا محمد وعلى اله وسلم).

ډالۍ

شهيد ډاکټر عبدالله جالزى چې يو اسلام پال او علم دوست شخص و. او وطن پال او د خپلې ژبې خدمت کوونکی انسان و. د پښتو ډير ارمانونه يې غور ته يوړل ډالۍ کوم، روح يې بناد او په غور يې نور باران.

عبيدالله جالزى

د عنوانونو فهرست

- 4..... لومړۍ برخه
5..... دويمه برخه
13..... دريمه برخه

لومړی برخه

لنډ ژوند لیک

ډاکټر عبدالله جلالزی په کال ۱۳۸۲ د غبرگولی په میاشت کې د غزني ولایت د واغظ ولسوالۍ د رعناخیلو په خړې کلی کې دنیا ته راغلی دی. عبدالله چې څه وخت یې لومړنۍ زده کړې په پکتیکا ولایت کې او څه یې په خپله منطقه کې کړي وي او له دوولسم څخه فارغ او د غزني ولایت په عمر انستیتوت کې د نرسنگ له فعالو او تکړه محصلنو څخه و. چې په راروانو څو اوونیو کې یې فراغت هم کیده. او له نرسنگ څخه فارغ کیده. چې مخکې له فراغت څخه مو عبدالله جان ته کوزده هم کړې وه. کوزده مو په هرات ولایت کې ور ته کړې وه. ډاکټر عبدالله هرات ته تللی و. ویل یې چې هراته به د خسر کور ته هم لاړ شم او عزت الله ورور به هم را سره راولم. عزت الله له ایران څخه کور ته راتلل خو غرت الله مخکې له عبدالله کور ته ورسیده او وروسته بیا عبدالله هم کور ته راغی. له دریو ورځو وروسته په کال ۱۴۰۲ د وری په ۲۵ نیټه د شنبه په ورځ د غرمی په ۱۲:۲۵ په لاندې پېښه کې شهید شو.

انا لله و انا اليه راجعون

دويمه برخه

شپه وه خوب نه را تلو.

د سهار خوا ته مې سترگي پټې شوې وې خوب مې لیده:

د خولې له غاښونه څخه مې يو کلک غاښ څوک را مات کړي درز شو
له خوبه را وپاڅيدم گورم هيڅ هم نشته او روغ يم.

سهار مې خوب مې مور ته هم ووايو.

مور مې ويل:

زويه ښه خوب دی نه ده ليدلی کومه بده پيښه ونه شې خدای دی
رحم وکړی.

خوب مې د تليفون په "تعبير خوب" برنامه کې هم ولټول خو معنا يې
دا وه:

په خپلو خپلوانو کې به کوم څوک له لاسه ورکړې يا به د کومې ناروغې
له کبله او يا د کومې پيښې له کبله او بله يې دا وه چې څوک به ظلم در
سره وکړی. باور مې نه پری وکړ.

تليفون مې په جيب کې واچول او د سهار چای مو وڅښل وروسته مې
تليفون کې څه متن لوست چې عبدالله را ته وويل:

نن عبیده ښوونځي ته مه ځه مور به واغظ ته لار شو هلته مو کار ده
او ته به عبد الرحمن ته ورشي د پاسپورت رياست ته نور کار هغه خپله
کوی.

ما وويل

سمه ده.

عبداللہ غوڻبتل پاسپورت د بوسونو له پار جوړ کړي.

او له ایرانه چا واتسپ کې د ده اسناد او پاسپورت غوښتلي ول.

د ډاکتر عبداللہ بنوونکی عجازالحق عبداللہ د ایران یو پوهنتون ته معرفي کړی و خو پاسپورت یې خوښتل.

ساعت ته می وکتل پاو باندی اته بجې وې.

عبداللہ ته زنگ راغي:

ویل یې څوک نن درخي ستاسو ځمکه گوری که یې خوبه شوه نو اخلی یې.

ما وویل ډاکتره څوک و.

عبداللہ وویل

د رهنماوال و نن ځمکې ته څوک راخي.

عبیده ته لار شه درس ته ما ته هم نن څوک راخي که یې ځمکه خوبه شوه نو بیا به دلته څه نږدې ښار ته نوره واخلو.

ما وویل

نه زه نن ستړی یم. نن می درس ته زړه نه ځی.

خو عبداللہ بیا وویل

ته نن درس ته لار شه سبا به ته هم له مور سره نو واغظ ته لار شي څه سات به دی هم تیر شی. خپل درس ته ټینگ شه.

ما هم ومنله څه می ونه ویل او بنوونځې ته روان شوم.

سخت باد او دوری وی.

په لاره می ځنډ وشو په پاو باندی نه بجې ښوونځي ته ورسدم په دروازه کې یو تن انطباض ولاړو. خو ښوونځي ته یې دننه کیدو اجازه راکړه.

زه هم زړه نا زړه وم، ځان می بی ځانه و.

په ساده اصطلاح مې پر ټولگې ته دننه شوم د شنبه ورځ وه نه پوهیدم چې څه کیږي او ولی دارنگه یم خو وروسته پوه شوم.

په دي چې په ما ولی داسی کیفیت ده. او زما ده خوب ریښتیني معنا څه ده.

دوهم ساعت په خلاصیدو، د ریاضی ښوونکي د احصایه درس ورکاوه پنځه دقیقې نه وی تیرې خوب ځنگولم.

د ښوونکي غږ شو ویل یې

ولټیه تخته پاکه کا همدا اوس راغلی بیا خوب درځي ده شپې دي څه کول.

هیڅ می هم نه وویل له میز می سر جگ کړ لارم تخته می پاکه کړه. په میز می کیناستم خو په درس نه پوهیدم.

ښوونکي وویل پوه شوی.

خو ځواب یې تر لاسه نکړ. بیا یې وویل تا ته ویايم.

ما وویل

بښنه غواړم استاد محترم صنف کې نه وم.

ښونکی وویل

ته به هم د وطن راتلونکی جوړ کړي.

ټولگيوالو ټولو وخنډل بس چوپ ناست وم.

اجازه می واخسته له صنف څخه د باندی وم.

انظباط راغی ویل یې ټولگي ته لار شه.

ټولگي ته راغلم دریم ساعت و. د فزیک ښوونکی په چوکي ناست و یوه تن په تخته د موجودو تداخل او انکسار تشریح کاوه.

زه په څوکي کیناستم. ساعت ختم شو ښوونکی لار سر می په میز کینښود گيچ ناست وم تفریح شوه. ویده شوی وم. وروسته بیا ښوونکی راغلی و. خوزه بیا هماغسی ویده وم. د ټولگي په اخيري چوکي کې یوه ملگری می له خوبه راوپاخولم.

ویل یې ښوونکی صنف کې ده ته ویده یې ملگری می احمد نومیري.

د فراغت وخت مو نږدي دي ښونکی ویل تاسو باید شپاړس قطعې چسپي عکسونه، د الکترونيکي تذکره او کاغذې تذکره دوه دوه کاپياني راوري چي په نتایجو کې مو په کار دي. ښار کې می هم کار و. نو ښار ته لارم او عزت ورور چې نوی له ایرانه راغلی و.

زنگ می ورته ووايه.

عزت جانه ښار ته راشه پته می ورکړه.

عزت ویل چې سمه ده درځم.

عزت ته می نوې جامې کولې او عکاسي کې می هم کار و.
زه د کلبهار عکاسي ته لارم د فراغت لپاره می عکسونه چاپ ته ورکړل.
عزت هم سمه پته نه وه اخستي ملامت هم نه و ایران کې یې ډیر وخت
وتلی و ښار څه نا څه بل ښکاریدو.

عزت می د کلبهار عکاسي ته راوست عکسونه هم پرنټ شوي وه.

عزت ته می وویل عبد الله ته د ځمکې اخستونکي راغلل.

ویل یې هو همدا لیر مخکې راغلل په پاو باندې دوولس بجې ډوډی یې
ونه خوړه او لار.

ما وویل سمه ده.

عبدالله ته می زنگ وکړ.

ټلیفون له لیر مدار څخه وروسته چا ځواب ورکړ.

ومی ویل ډاکتره ښه یې صحت لري.

ویل یې ډاکتر مو زخمی دی د غزني ولایت ملکي شفاخانې ته راشه زخمی
ده.

ما ویل ولی زخمی شو څه خبره ده.

خو ویل یې نه پوهیږم زر راشي.

ټلیفون یې هم کټ کړ له عکاسي په منډه زه او عزت دواړه را ووتلو
موټر کې کیناستو لارو تر یوه ځایه د موټرونو سخت شلوغ و.

له موټره پياده شوم په منډه منډه، بیره لارم ملکی شفاخانې ته هلته می ده عبدالله شمارې ته زنگ ووايه و می ویل چیرته یی زه د شفاخانې مخته یم.

یو طالب راغی د عبد الله تلفون یی په لاس کې و. ویل یی دلته ده. زخمی ده.

په منډه د شفاخانې سالون ته لارم کورم هلته ډله ډله طالبان دي د طالبانو یو مشر راغی ویل یی یو چا ویشتلی ده ویشتونکی بندی ده.

ما وویل ولی یی ویشتلی هغه ویل له چیک پوینت څخه تیر شوی دی ما وویل طالب ده.

ویل یی نه طالب نه ده.

ما وویل ښانو ټوپک خو طالبان لری او چک پوینت هم طالبان داروي. مقابل لوری ویل هو طالب ده خو بندي ده.

ما هم له ځان سره ویل بس زخمی ده الله به یی جوړ کړی.

د خبرو په جریان کې دوه ډاکترانو عبدالله په سپینه قلعي کې په اوږده کت باندی پروت د شهیدانو خونی ته یووړ.

زه شکی شوم خو پوه نه شوم.

زه ورغلم د معلوماتو شعبه ته گورم څوک معلومات نه راکوي نو لارم د عملیاتو خونی چا نه پرینودم هغه می پورواړه او دننه شوم گورمه هیڅوک نشته ډاکتران هم ناست و. ورغلم پوښتنه می وکړه.

دوه ډاکټران په چوکېو ناستول چې ويل يې هغه شهيد شوي و مخکې له
دی چې دلته يې راوړی.

د شهيدانو خونی ته لار شه!

د سر رگونه مي د پيپ په ډول شخ شول او ولويدم له ځمکې را جگ
شوم په لويديو لويديو بيا روان شوم رنگ می بدل او بی حرکتته شوم.

دوه اوڼی می د سر رگونه پرسيدلی بشکاريدل او سخت درد به يې هم
کول. خو درد می چا ته نه ويل ځکه مور او پلار باندی ويريديم، بس نو
زيات ځانونه يې خوړل او هر وخت به يې ژړل ژوند سخت ده خو په
دوی بيا هيڅ خوشحالی هم نه ده ليدلې.

د شهيدانو خونی ته لارم ټول د لنگوتو وال او ده سنيوال هلته ول.

زموږ يو همسايه ډاکټر هم هلته گرځيده.

ومی ويل ختم مو کړ الله مو په ختم کړه.

زما دی ډاکټر ارمانونه مو ختم کړل.

خو يخچالونه ايښودل شوي وه. اول يخچال می خلاص کړ څوک نه
و. خو دوهم کې بيا عبدالله جان په نری ورانه ځوانې سره په وينو کې
پروت وينم. او سپين مخ څخه يې رنگ الوتی ده.

او په غبر می هم نه راپاڅيده چيني می وکړی. ځواب يې نه راکاوه.

او وروسته خلک راټول شول او د شفاخانې يوه خونې ته يې بوتلم.
هلته څه موده وم. نه پوهيدم څه وکړم او څوک را وغواړم چې دلته
راشي.

څه وخت وروسته طالب راغي ويل يې دا دی څه ده.

ومی ویل ورور می مشر ورور می ده.

ویل پی څه دنده پی لرله.

ما وویل محصل و. د عمر په روغتیایي علومو انستیتوت کې خو
نظارت پی اخستل.

لږ وروسته بل راغی ده هم نظارت کول. وومی وویل څو واره پی لیکې لار
شه یو بل هم وولی بیا به ته ده هغو څخه نظارت وکړی.

سړی سترگي رډی کړی او لار.

لږ وروسته بل راغی قلم او کاغذ پی په لاس کې وه.

ویل پی دا شهید دی څه ده.

ومی ویل زه پی ورور یم.

حل نامعلوم ده په طالبانو کې هم نه پوهیږم څو گونده دی.

زه الله ته دعا کوم چې نور دي افغانستان کې د امان تېغر خپور شی او د
عدل تېغر خپور شی.

دريمه برخه

ډاکټر عبدالله چې يو بې گناه ځوان و. چې د يو ظالم امارتي طالب له خو په داسې حال کې شهيد شو.

چې دې په موټر سيکل په لار روان و. په چيک پوينټ کې نه درول کيږي. خو د چيک پوينټ له ساحه څخه له تيريدو وروسته ده دو يا دو نيموسو مترو په تيريدو له شا څخه د غړ کولو او دى نه اوريدلو پي وروسته کوم هواى دز نه ده کړي او له شا څخه په مستقيم داز ويشتلى. ډاکټر عبدالله ځاى په ځاى شهيد کيږي. او وروسته بيا د شهيد جسد شفاخاني ته انتقالوي.

انا لله و انا اليه راجعون.

چې نه پي کومې هواې دزې کړې تر څو دى ودريري او نه پي کوم دز په موټرسيکل باندې کړې بلکه مستقيم پي ويشتلى ده. روح پي بناد او ارمانونه پي تل پاتي!

دا پورته ذکر شوي خبري ده عيني شاهيدانو دى چې هلته اوسيري. او ياده صحنه پي په خپله ليدلي او خپله طالبانو ته پي هم دا صحنه بيان کړي. نوزه هم دا ستر ظلم چې له مور سره شوى ده غواړم ورسوم تر څو نور داسې ظلم تکرار نه شي او د خلکو اولادونه د دوى د ظلم بڼکار نه شي.

ستاسو د دعاوو محتاج!

پاى! مننه له لوستلو مو ستاسو د بڼه ژوند په هيله!

د شهيد استاد ډاکټر عبدالله جلالزی د ځواني څو عکسونه!

پای! مننه له لوستلو مو ستاسو د بڼه ژوند په هیله!

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**